

شاخص‌های توزیع درآمد در ایران

معصومه نژادعبداله

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد
m.nezhadabdolah@yahoo.com

غلامرضا محتشمی برزادران

استاد دانشگاه فردوسی مشهد
gmb1334@yahoo.com

مهدی یعقوبی اول ریایی

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد گناباد
m-yaghoobiawal@yahoo.com

اقتصاددانان علاقمند به اندازه‌گیری نحوه توزیع درآمد و ثروت جوامع هستند. این علاقه ناشی از تأثیر نحوه توزیع درآمد بر مقولات مختلف اقتصادی است. محققان در حوزه توزیع درآمد موافقت می‌کنند که درآمد بالاتر رفاه اجتماعی را افزایش می‌دهد، در حالی که نابرابری بالاتر موجب کاهش رفاه اجتماعی می‌شود. سؤال این است که چگونه نابرابری را اندازه‌گیری کنیم؟ در این مقاله ضمن معرفی متحنی‌ها و شاخص‌های نابرابری از جمله متحنی لورنتس، ضریب جینی و آتکینسون، شاخص تایل، ضریب جینی تعمیم‌یافته و خانواده همبستگی‌های جینی با استفاده از اطلاعات مرکز آمار ایران به تجزیه و تحلیل شاخص‌های توزیع درآمد در سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷ در مناطق شهری و روستایی می‌پردازیم.

واژه‌های کلیدی: متحنی لورنتس، ضریب جینی، شاخص آتکینسون، شاخص تایل، ضریب جینی تعمیم‌یافته، همبستگی جینی.

۱. مقدمه

وجود نابرابری‌های گسترده در توزیع درآمد به بروز فقر و افزایش داخلی آن و ایجاد شکاف بیشتر در طبقات جامعه منجر می‌شود. توزیع درآمد به توضیح چگونگی سهم افراد یک کشور از درآمد ملی می‌پردازد. به عبارتی توزیع درآمد درجه نابرابری موجود بین درآمد افراد یک کشور را توصیف می‌کند. پدیده نابرابری درآمد نه تنها از دلایل عمده فقر به‌ویژه در کشورهای در حال رشد است، بلکه یکی از عوامل کندکننده رشد اقتصادی نیز محسوب می‌شود. از این رو، بحث و قضاوت در خصوص تأثیرات متقابل رشد اقتصادی و توزیع درآمد در کنار گسترش مدل‌های رشد اهمیت یافته است. تئوری‌های مربوط به این مسئله نیز به موازات رشد نابرابر درآمد در رشد اقتصادی گسترش بسیاری یافته است.

یکی از مهم‌ترین وظایف اقتصادی دولت کنترل وضعیت نابرابری درآمداست، زیرا وظیفه توزیع حکم می‌کند دولت به‌منظور کاهش نابرابری چگونگی تغییرات درآمدهای افراد جامعه را با استفاده از ابزارهای موجود تجزیه و تحلیل کند.

۲. منحنی لورنتس

منحنی لورنتس ابزار مناسبی را برای تحلیل‌های مرتبط با توزیع درآمد فراهم می‌آورد و بر اساس آن می‌توان به ارزیابی سیاست‌های مالی و مقایسه توزیع درآمد بین جوامع و زمان‌های مختلف پرداخت. این منحنی یک منحنی فراوانی تجمعی است که توسط ماکس اتو لورنز^۱ در سال ۱۹۰۵ مطرح شد. وی با به کارگیری دو محور مختصات و یک خط ۴۵ درجه به گونه‌ای از شاخص نابرابری دست یافت. اگر روی محور طول‌ها مقدار جمعیت را به‌صورت تجمعی و روی محور عرض‌ها مقدار درآمد را به‌صورت تجمعی مشخص کنیم به گونه‌ای که محور طول‌ها از صفر تا ۱۰۰ و محور عرض‌ها نیز از صفر تا ۱۰۰ تقسیم شود، و سپس محل تقاطع هر یک از جمعیت‌ها با درآمدها را به یکدیگر متصل کنیم منحنی لورنتس به‌دست می‌آید. هر گاه تمام واحدهای درآمد، درآمدی یکسان داشته باشند آنگاه منحنی لورنتس به خطی راست تبدیل می‌شود که همان قطر مربع واحد است. قطر مربع لورنتس (مربع واحد) خط برابری کامل است که گاهی خط تعادل نیز می‌نامند و متناظر با $L(u) = u$ می‌باشد. هرگاه پراکندگی درآمدها کم باشد یعنی تغییرات کمتری بین درآمدها وجود داشته باشد منحنی لورنتس به خط تعادل نزدیک می‌شود و هرگاه این پراکندگی افزایش یابد منحنی لورنتس خمیدگی بیشتری می‌یابد. این منحنی را می‌توان به تحلیل پدیده‌هایی غیر از توزیع درآمد و ثروت مانند اقتصاد، آمار اجتماعی، زیست و فیزیک تعمیم داد.

فرض کنید درآمد n فرد از جامعه یا نمونه را با $x_1, x_2, \dots, x_n$ نشان دهیم، سپس درآمدها را از کوچک به بزرگ مرتب می‌کنیم و مرتب‌شده آن را از کوچک به بزرگ با $x_{1:n}, x_{2:n}, \dots, x_{n:n}$ نشان می‌دهیم، بنابراین تابع لورنتس به‌صورت زیر تعریف می‌شود (کلیبر و کاتز، ۲۰۰۳):

$$L\left(\frac{k}{n}\right) = \frac{\sum_{i=1}^k x_{i:n}}{\sum_{i=1}^n x_{i:n}}, \quad k = 0, 1, 2, \dots, n. \quad (1)$$

که در آن، $L(0) = 0$ و $x_{i:n}$ درآمد مرتب شده i امین فرد است. اگر زوج نقاط $(\frac{k}{n}, L(\frac{k}{n}))$ را برای مقادیر مختلف k در دستگاه محورها رسم کنیم نمودار محدبی به دست می‌آید که به آن منحنی لورنتس می‌گویند.

رابطه (۱) تابع لورنتس را به ازای مقادیر $0, \frac{1}{n}, \frac{2}{n}, \dots, 1$ مشخص می‌کند، اما تابع لورنتس $L(p)$ را برای هر p در فاصله $[0, 1]$ می‌توان با استفاده از تعریف زیر محاسبه نمود:

$$L(u) = \frac{1}{nX} \left\{ \sum_{i=1}^{[np]} x_{i:n} + (un - [un])x_{[un]+1:n} \right\}, \quad 0 \leq u \leq 1. \quad (2)$$

که $[un]$ بزرگترین عدد صحیح کوچکتر مساوی un را نشان می‌دهد. تعریف دیگری از منحنی لورنتس در حالت پیوسته تعریفی است که نخستین بار توسط گاس و پیرس (۱۹۷۱) ارائه شد. وی منحنی لورنتس را بر حسب توزیع گشتاور مرتبه نخست معرفی نمود. توزیع‌های گشتاوری به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$F_k(x) = \frac{1}{E(x^k)} \int_0^x t^k dF(t), \quad x \geq 0, \quad k = 0, 1, 2, \dots \quad (3)$$

با این شرط که $E(x^k) > \infty$ است.

اگر برای درآمد یک متغیر تصادفی X با تابع چگالی احتمال $f(x)$ در نظر بگیریم و همچنین تابع $F^{-1}(t) = \text{Sup}\{x : F(x) \leq t\}$ ، $t \in [0, 1]$ ، تابع توزیع تجمعی، $F(x) = P_T(X \leq x) = \int_0^x f(y) dy$

چندکی و $E(X) = \int_0^{\infty} yf(y) dy$ موجود، متناهی و نامنفی باشد، آنگاه $L(u)$ (منحنی لورنتس) به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$L(u) = \frac{1}{E(X)} \int_0^u F^{-1}(t) dt, \quad u \in [0, 1] \quad (4)$$

فرض کنید $X \sim \text{Par}(I)(\alpha, \theta)$ است، بنابراین:

$$F(x) = 1 - \left(\frac{x}{\theta}\right)^{-\alpha}, \quad x \geq \theta \Rightarrow \quad F^{-1}(t) = \theta(1-t)^{-\frac{1}{\alpha}}, \quad 0 < t < 1,$$

است، همچنین $\alpha > 1$ و $E(X) = \frac{\alpha\theta}{\alpha-1}$ در نتیجه

$$L(u) = \frac{\alpha-1}{\alpha\theta} \int_0^u \theta(1-t)^{-\frac{1}{\alpha}} dt = 1 - (1-u)^{1-\frac{1}{\alpha}}, \quad 0 < u < 1, \quad \alpha > 1.$$

۲-۱. راهکار برای دو منحنی لورنتس متقاطع

معیارهای نابرابری بر حسب حساسیت آنها به اختلافات درآمد در بخش‌های مختلف توزیع متفاوت است. اگر دو منحنی لورنتس یکدیگر را قطع نکنند، در واقع منحنی پایین‌تر (نسبت به خط برابری) نابرابرتر است یا تغییرپذیری بیشتری دارد. معیاری استاندارد به نام معیار تسلط لورنتس مرتبه اول^۱ به منظور مقایسه منحنی‌های لورنتس غیرمتقاطع به کار می‌رود؛ یعنی منحنی لورنتس تسلط L_2 لورنتس مرتبه اول بر منحنی L_2 دارد هرگاه $L_1(u) \geq L_2(u)$ ، $u \in [0, 1]$ باشد.

شاخص تسلط لورنتس به صورت شفاف، توزیع‌ها را مطابق با تمام مفاهیم نابرابری مرتبط با اصل انتقال^۲ رتبه‌بندی می‌کند (آتکینسون، ۱۹۷۰).

اصل انتقال نزولی یا حساسیت نسبی در مقابل انتقال درآمد بین افراد جامعه یعنی اینکه یک شاخص مناسب می‌بایست به انتقال درآمد بین افراد کم‌درآمد و اقشار فقیر بیش از انتقال درآمد بین افراد پردرآمد و ثروتمند وزن و اهمیت دهد یا به عبارتی به آن حساسیت داشته باشد.

تسلط لورنتس توزیع X بر توزیع Y در صورتی برقرار است که منحنی لورنتس توزیع X در هیچ نقطه‌ای پایین‌تر از منحنی توزیع Y نباشد. آتکینسون ثابت نمود اگر شاخص برتری لورنتس برقرار باشد هر معیار نابرابری که اصل انتقال را تأمین می‌کند نابرابری در توزیع X کمتر از توزیع Y است. منحنی لورنتس یک ترتیب جزئی است، به این معنا که منحنی لورنتس تنها زمانی که متقاطع نباشند، قابل قیاسه‌اند، در غیر این صورت مقایسه آنها ممکن می‌باشد و دیگر نمی‌توان از معیار تسلط لورنتس استفاده کرد. در مقالات مختلف راهکارهای متعددی به این منظور ارائه شده است که در اینجا به بررسی ترتیب لورنتس تعمیم یافته می‌پردازیم.

1. First – Degree Lorenz Dominate
2. Principle of Transfers

۲-۲. ترتیب لورنتس تعمیم یافته^۱

منحنی لورنتس تعمیم یافته^۲ نخستین بار توسط شاراکس (۱۹۸۳) و کاکوانی (۱۹۸۴) معرفی گردید. شاراکس و دیگران مثال‌های تجربی بسیاری را ارائه نمودند که ترتیب لورنتس تعمیم یافته در آن به کار می‌رود، بنابراین تعمیم ترتیب لورنتس به صورت ترتیب لورنتس تعمیم یافته دارای اهمیت کاربردی قابل ملاحظه‌ای می‌باشد. شاراکس مفهوم منحنی لورنتس تعمیم یافته را $[GL(u)]$ با افزایش به نسبت ثابت منحنی لورنتس معمولی یعنی با ضرب منحنی لورنتس معمولی در میانگین توزیع معرفی نمود:

$$GL(u) = L(u) \times E(X) = \int_0^u F^{-1}(t) dt. \quad (5)$$

نتایج زیر برای منحنی لورنتس تعمیم یافته به دست می‌آید:

- محدب، صعودی و پیوسته در فاصله $(0,1)$ می‌باشد.
- محور افقی این منحنی همانند منحنی لورنتس درصد تجمعی جمعیت می‌باشد، اما بر خلاف منحنی لورنتس محور عمودی در فاصله $[0, \mu]$ قرار دارد. به عبارت دیگر، نقطه پایانی منحنی $GL(p)$ میانگین درآمد کل جامعه یعنی شیب خط قطری μ_X است.
- ارتفاع آن نشان‌دهنده سطح درآمد است، در حالی که انحنای آن درجه نابرابری درآمد را نشان می‌دهد. این منحنی به وسیله ترتیبی که تعریف می‌کند به عنوان راهکاری در مقایسه منحنی‌های لورنتس متقاطع قابل استفاده خواهد بود.

ترتیب لورنتس تعمیم یافته از طریق رابطه زیر به دست می‌آید:

$$X \geq_{GL} Y \Rightarrow GL_X(p) \geq GL_Y(p), \quad \bar{x} \geq \bar{y}. \quad (6)$$

۳. ضریب جینی

ضریب جینی متداول‌ترین شاخص نابرابری درآمد است که توسط کواردو جینی (۱۹۱۲) برای اندازه‌گیری میزان نابرابری معرفی شد که از جنبه‌های مختلف مورد ارزیابی، تعبیر و تفسیر قرار گرفته و مزایا و معایب آن بیان شده است. از لحاظ آماری، ضریب جینی، نسبت اندازه نابرابری توزیع درآمد در جامعه به حداکثر اندازه نابرابری درآمدی ممکن در یک توزیع درآمد کاملاً ناعادلانه است.

---

1. Generalized Lorenz Order
2. Generalized Lorenz Curve

فرض کنید درآمد n فرد از جامعه یا نمونه را با $y_n, \dots, y_2, y_1$ نشان دهیم. سپس درآمدها را از کوچک به بزرگ مرتب کنیم به طوری که $(y_{i+1} > y_i)$ برای $i = 1, 2, \dots, n$ ، عبارت زیر معرف ضریب جینی است:

$$G = \frac{1}{n} \left\{ n+1 - 2 \left(\frac{\sum_{i=1}^n (n+1-i)y_i}{\sum_{i=1}^n y_i} \right) \right\}, \quad (7)$$

در صورت دسترسی به مقادیر خام طرح هزینه و درآمد خانوار، y_i ها بیانگر هزینه سرانه خانوارها و n بیانگر تعداد خانوارهای مورد مطالعه می‌باشند (سن، ۱۹۷۴). اگر متغیر تصادفی X دارای تابع لورنتس

$$L(u) \text{ باشد } \left(L(u) = \frac{1}{E(X)} \int_0^u F^{-1}(t) dt \right) \text{ ضریب جینی آن عبارت است از:}$$

$$G = 2 \int_0^1 [u - L(u)] du = 1 - 2 \int_0^1 L(u) du. \quad (8)$$

ضریب جینی شاخصی است که:

- به واحد اندازه گیری داده‌ها بستگی ندارد.
- ضریب جینی این قابلیت را دارد که برای درآمدهای منفی نیز به کار گرفته شود. این درحالیست که دیگر ابزارهای سنجش نابرابری فاقد این قابلیت هستند. این ویژگی زمانی که تغییر سیاستگذاری بر نابرابری مطرح می‌شود اهمیت می‌یابد، چرا که درآمد برخی خانوارها می‌تواند منفی شود.
- ضریب جینی تفاوت مورد انتظار درآمد بین ۲ فرد یا ۲ خانوار که به‌طور تصادفی از کل جامعه انتخاب می‌شوند را بیان می‌کند. به عنوان مثال، ضریب جینی ۶ و ۰ اشاره به این دارد که اگر درآمد سرانه جامعه ۱۰۰۰ تومان باشد تفاوت مورد انتظار بین درآمد ۲ فرد یا ۲ خانوار که به‌طور تصادفی انتخاب شده‌اند ۶۰۰ تومان است.
- ضریب جینی به تغییر تمام درآمدها به یک اندازه مشخص (مثلاً k) حساسیت نشان می‌دهد، به این ترتیب که با افزوده شدن مقدار معینی به تمام درآمدها یا کم شدن از آن اندازه شاخص جینی کاهش یا افزایش می‌یابد. به این دلیل که ضریب جینی نسبت به تبدیلات مکانی پایا نیست، اما از آنجا که نسبت به تبدیلات مقیاسی پایاست ضرب تمام درآمدها در یک مقدار ثابت و مثبت بر اندازه آن تأثیری ندارد.
- ضریب جینی کمیتی است که مقداری بین صفر (حداقل نابرابری) و یک (حداکثر نابرابری) داشته، مستقل از میانگین بوده و متقارن می‌باشد (به این معنا که اگر افراد درآمدهایشان را دو به دو معاوضه کنند تغییری در ضریب جینی حاصل نمی‌شود).

- از لحاظ روانی، هرگاه فردی متوجه کمتر بودن درآمد خود نسبت به درآمد دیگر افراد جامعه شود دچار تأثر و افسردگی خواهد شد. با فرض اینکه این افسردگی متناسب با تفاوت درآمدی باشد ضریب‌جینی میانگین این تأثیرات و افسردگی‌ها برای تمام درآمدهای ممکن افراد جامعه است.
- در صورت وجود حق انتخاب بین درآمد فعلی و درآمد دیگر تمام افراد جامعه درآمد بیشتر را انتخاب می‌کنند، یعنی این حق انتخاب نافع است. بنابراین ضریب‌جینی عبارت است از متوسط منفعت مورد انتظار کسب شده توسط هر یک از افراد جامعه به دلیل داشتن چنین حق انتخابی تقسیم بر میانگین درآمد جامعه که حداکثر اندازه این منفعت است.

۴. معیار نابرابری آتکینسون

آتکینسون (۱۹۸۷ و ۱۹۸۳) رفاه اجتماعی را از حاصل جمع مطلوبیت‌های تمام افراد جامعه به دست می‌آورد. وی معیار خود را معیار معادل توزیع برابر^۱ برای مقایسه هر توزیع می‌نامد. آتکینسون معتقد است مطلوبیت افراد به ۲ عامل درآمد اشخاص و گریز جامعه از نابرابری بستگی دارد. در این صورت هرچه درجه پرهیز و گریز از نابرابری بیشتر باشد نابرابری محاسبه شده برای هر توزیع درآمد مشخص نیز بیشتر است.

آتکینسون (۱۹۷۰) متوجه شد که معیارهای نابرابری به طور ضمنی متأثر از قضاوت‌های ارزشی هستند. به عقیده وی این قضاوت‌های ارزشی می‌بایست به طور صریح در شاخص‌های نابرابری لحاظ شوند. قضاوت‌های ارزشی که در تابع رفاه اجتماعی منعکس می‌شوند میزان بی‌زاری جامعه از نابرابری را مشخص سازند، بنابراین باید به ترتیبی در شاخص نابرابری لحاظ شوند. آتکینسون به رابطه بین کارایی و برابری توجه می‌کند و معتقد است شاخص نابرابری می‌بایست به نحوی طراحی شود که به کمک آن بتوان تشخیص داد که جامعه برای کاهش نابرابری به یک میزان معین حاضر است چه مقدار از درآمد و تولید جاری چشم‌پوشی نماید. فرمول عمومی گروه آتکینسون در رابطه زیر نمایان است:

$$A_{\varepsilon} = 1 - \left[\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \left(\frac{y_i}{y} \right)^{1-\varepsilon} \right]^{\frac{1}{1-\varepsilon}}, \quad \varepsilon \neq 1 \quad (9)$$

$$A_{\varepsilon} = 1 - \frac{\prod_{i=1}^n \left(y \frac{1}{n} \right)}{y}, \quad \varepsilon = 1 \quad (10)$$

هرچه مقدار ε بالاتر باشد جامعه نسبت به نابرابری نگرانی بیشتری دارد. دامنه گروه معیارهای آتکینسون از صفر تا یک است، جایی که صفر نشان‌دهنده برابری کامل است. زمانی که $A = 0$ می‌باشد برابری به صورت کامل وجود دارد، در حالی که اگر $A = 1$ باشد نابرابری به صورت کامل وجود خواهد داشت، بنابراین هر چه A بیشتر باشد درجه نابرابری بیشتر می‌شود.

۵. شاخص تایل

تایل (۱۹۶۷) با استفاده از مفهوم آنتروپی^۱ در نظریه اطلاع^۲ (اطلاع پیرامون بی‌نظمی و عدم شباهت هر سیستم) روشی را برای ارزیابی نابرابری در توزیع درآمد ابداع نمود. تایل در کاربرد نظریه اطلاع در بحث توزیع درآمد به جای مفهوم احتمال حوادث از سهم درآمد استفاده نمود. زمانی که درآمد افراد کاملاً یا تقریباً مساوی باشد در این صورت درآمد تمام افراد مشخص خواهد بود، اما اگر درآمد نامساوی توزیع شده باشد پیش‌بینی درآمد یک فرد که به طور تصادفی انتخاب شده کار ساده‌ای نخواهد بود و هر چیزی در مورد آن فرد حاوی اطلاعات مفید خواهد بود. شکل عمومی معیارهای آنتروپی تعمیم‌یافته را می‌توان به صورت زیر ارائه نمود:

$$GE(\alpha) = \frac{1}{\alpha^2 - \alpha} \left[\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \left(\frac{y_i}{y} \right)^{\alpha} - 1 \right], \quad (11)$$

که در آن، n تعداد افراد درون جامعه مورد بررسی، y_i درآمد فرد i ام ($i=1,2,\dots,n$) و $\bar{y} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n y_i$ میانگین حسابی درآمدها می‌باشد. مقدار GE در دامنه صفر تا بی‌نهایت قرار دارد که مقدار صفر بیانگر توزیع درآمد کاملاً برابر می‌باشد و با افزایش GE سطح نابرابری نیز افزایش می‌یابد. مقدار α هر مقدار حقیقی می‌تواند باشد. برای مقادیر کوچک α رابطه GE به تغییرات درآمندی در قسمت پایین توزیع درآمد حساس‌تر می‌باشد و برای مقادیر بزرگتر α ، GE به

---

1. Entropy
2. Information Theory

تغییرات درآمد در قسمت بالایی توزیع درآمد حساس تر می‌شود. زمانی که $\alpha = 1$ باشد GE نشان‌دهنده شاخص تایل است:

$$GE(1) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{y_i}{y} \ln\left(\frac{y_i}{y}\right). \quad (12)$$

۶. ضریب جینی تعمیم‌یافته^۱ و خانواده همبستگی‌های جینی^۲

اختلاف میانگین جینی به‌عنوان روش جایگزینی برای ضریب جینی مطرح می‌شود، به عبارت دیگر ضریب جینی حاصل تقسیم اختلاف میانگین جینی بر دو برابر میانگین درآمد می‌باشد که در واقع شناخته‌شده‌ترین عضو خانواده جینی است. ارتباط بین ضریب جینی و اختلاف میانگین جینی (GMD) مشابه ارتباط واریانس و ضریب تغییرات می‌باشد (ایتزاک، ۱۹۹۸).

از بین تمام معیارهای سنجش نابرابری، واریانس مشهورترین آنهاست و گشتاور مرکزی دوم توزیع می‌باشد. اختلاف میانگین جینی به‌عنوان یک شاخص جایگزین نابرابری، تفاضل مطلق بین دو متغیر تصادفی مستقل و هم‌توزیع است و بسیاری از ویژگی‌های واریانس را دارد علاوه بر آن، اطلاعات بسیاری در مورد خصوصیات توزیع‌هایی که نرمال نیستند را به‌دست می‌دهد (ایتزاک، ۲۰۰۳).

اختلاف میانگین جینی عضوی از خانواده گسترده سنجش نابرابری بر اساس ضریب جینی است که خانواده جینی تعمیم‌یافته نام گرفته است. هر شاخص در این خانواده توسط یک پارامتر ویژه معرفی می‌شود (ایتزاک و سچمن، ۲۰۰۵).

همانطور که اشاره شد آتکینسون شاخص نابرابری را پیشنهاد نمود که به‌وسیله آن امکان سنجش نابرابری با مقادیر متفاوت معیارهای قضاوت فراهم می‌شود که این معیار (ϵ) مقداری بین صفر که نشان‌دهنده بی‌تفاوتی کامل نسبت به نابرابری است تا بی‌نهایت که ویژگی توزیع درآمد بر اساس درآمد فقیرترین فرد است خواهد داشت. ضریب جینی رایج که شاخصی مبتنی بر منحنی لورنتس است بر خلاف شاخص آتکینسون به‌طور شفاف دارای چنین پارامتری نبوده و به فضای بین $p-L(p)$ وزن یکسان می‌شود. استفاده از ضریب جینی تعمیم‌یافته دارای این مزیت است که بر حسب دیدگاه پژوهشگر یا سیاستمدار وزن‌های مختلفی برای این فضا در نظر می‌گیرد. این نگرش همانند شاخص آتکینسون به محاسبه خانواده‌ای از شاخص‌ها منتهی می‌شود. بر این اساس می‌توان

---

1. Extended Gini Coefficient
2. Family of Gini Correlations

بر حسب نگرانی سیاستمدار در خصوص شرایط بخش‌های پایینی توزیع درآمد مقایسه‌های عمیق‌تری بین توزیع‌های مختلف (به عنوان مثال سال‌های متفاوت) انجام داد.

فرض کنید X و Y دو متغیر تصادفی با توابع توزیع $F_X(x)$ و $G_Y(y)$ و تابع توزیع توأم $H_{X,Y}(x,y)$ باشند. خانواده همبستگی‌ها بر معیار سنجش نابرابری جینی تعمیم یافته و تغییرپذیری کواریانس و یک پارامتر v پایه‌گذاری شده است. شاخص جینی تعمیم یافته به‌عنوان فضای محصور بین منحنی لورنتس مطلق و خط برابری نوشته می‌شود:

$$EG(X, v) = v(v-1) \int_0^1 (1-p)^{v-2} (p\mu_X - A(p)) dp, \quad (13)$$

که در آن، $A(p) = \int_{-\infty}^{x(p)} xf(x) dx$ منحنی لورنتس مطلق (شاراکس (۱۹۸۳) آن را به‌عنوان منحنی لورنتس تعمیم یافته مطرح نمود) و $X(p)$ از طریق $p = \int_{-\infty}^{x(p)} f(x) dx$ تعیین می‌شود. $p\mu_X$ به‌عنوان خط استقلال یا خط تساوی می‌باشد (ایتزاک و الکین، ۱۹۹۱). پارامتر v ، $(v > 0)$ پارامتری است که توسط محقق تعیین می‌شود. v پارامتر گریز از نابرابری است و تأثیر افزایش در پارامتر v اهمیت بخش پایینی توزیع درآمد را افزایش و وزن بخش بالایی توزیع درآمد را کاهش می‌هد.

در ادبیات توزیع درآمد شاخص به‌کار برده شده به‌وسیله تقسیم معادله (۱۳) بر میانگین درآمد نرمال شده که به‌عنوان ضریب جینی تعمیم یافته شناخته می‌شود و در امور مالی و اقتصادسنجی به‌کار می‌رود. اختلاف این دو مشابه اختلاف بین ضریب تغییرات^۱ و انحراف استاندارد^۲ است، همچنین شاخص جینی تعمیم یافته به‌صورت کواریانس بین متغیر تصادفی و تابع توان توزیع تجمعی متغیر تصادفی نوشته می‌شود.

$$EG(X, v) = \text{cov}(X, -[1 - F(X)]^{v-1}). \quad (14)$$

این فرمول را می‌توان به‌راحتی برای تعریف کواریانس جینی^۳ و همبستگی جینی^۴ تعمیم داد. همبستگی جینی به‌منظور تجزیه ضریب جینی تعمیم یافته مجموع متغیرهای تصادفی به کمک ضریب جینی تعمیم یافته هر متغیر تصادفی به‌کار می‌رود. معادله (۱۴) مناسب‌ترین نوع تعریف معادل کواریانس و

-
1. Coefficient of Variation
  2. Standard Deviation
  3. Gini Covariance
  4. Gini Correlation

همبستگی است. معادل کواریانس در چارچوب جینی تعمیم یافته یعنی کواریانس جینی بین X و Y برای v داده شده به صورت زیر تعریف می شود:

$$ECG(X, Y, v) = -\text{vcov}(X, [1 - G_Y(Y)]^{v-1}). \quad (15)$$

همچنین خانواده همبستگی‌های جینی بین X و Y که با نمادهای $\xi(X, Y, v)$ و $\xi(Y, X, v)$ نمایش داده می شوند عبارتند از:

$$\xi(X, Y, v) = \frac{-\text{vcov}(X, [1 - G_Y(Y)]^{v-1})}{-\text{vcov}(X, [1 - F_X(X)]^{v-1})}, \quad (16)$$

و به طور مشابه:

$$\xi(Y, X, v) = \frac{-\text{vcov}(Y, [1 - F_X(X)]^{v-1})}{-\text{vcov}(Y, [1 - G_Y(Y)]^{v-1})}. \quad (17)$$

معیار سنجش همبستگی در X و Y متقارن نیست و انتخاب بین $\xi(X, Y, v)$ و $\xi(Y, X, v)$ به این بستگی دارد که کدام متغیر رتبه بندی شده و کدام یک مقدار آن داده شده است.

نظر به اینکه کواریانس بین مقدار یک متغیر تصادفی و تابع توزیع تجمعی متغیر دیگر می باشد، انتظار می رود که ضریب همبستگی جینی با توجه به مقدار متغیر تصادفی مشابه ویژگی های ضریب همبستگی پیرسون و با توجه به متغیر تصادفی رتبه بندی شده مشابه ویژگی های ضریب همبستگی های رتبه ای اسپیرمن داشته باشد.

۷. معرفی داده‌های مورد استفاده در شاخص‌های نابرابری

پس از معرفی تعدادی از روش‌های اندازه گیری نابرابری می توانیم با استفاده از نرم افزار R منحنی لورنتس و شاخص‌های نابرابری ضریب جینی، تایل و آتکینسون را در سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷ در مناطق شهری و روستایی رسم و تحلیل کنیم.

منبع اطلاعاتی برای محاسبات مذکور، اطلاعات خام طرح هزینه و درآمد خانوار مرکز ایران می باشد. با توجه به اینکه اطلاعات هزینه‌های مصرفی خانوار نسبت به درآمد با توجه به حساسیت پاسخگویان در ابراز درآمد خود معیار مناسب تری از رفاه خانوارها محسوب می شود، بنابراین هزینه سرانه ناخالص خانوارها به عنوان نماینده‌ای از رفاه و درآمد خانوارها در نظر گرفته شده است.

یکی از روش‌هایی که از طریق آن نابرابری توزیع درآمد را نشان می دهند، چندک‌های درآمدی می باشد. اگر فرض کنیم که کلیه اطلاعات را از درآمد افراد جامعه داشته باشیم، با تقسیم درآمد هر خانوار بر تعداد آن، درآمد سرانه را به دست

می‌آوریم. سپس کلیه خانوارها را از پردرآمدترین افراد به پایین‌ترین مرتب می‌کنیم، گروه درون هر بخشی از تقسیم، مالک سهمی از درآمد جامعه می‌باشد و به این طریق می‌توان اطلاع از نحوه توزیع درآمد جامعه به دست آورد.

یکی از معروف‌ترین این چندک‌ها، دهک‌های درآمدی است. در جدول (۱) سهم دهک‌ها براساس هزینه ناخالص سرانه برای سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷ محاسبه شده است.

از ویژگی‌های عمده توزیع درآمد در اقتصاد ایران، ثبات در سهم مخارج مربوط به دهک‌های مختلف در مناطق شهری و روستایی می‌باشد. نگاهی به جدول (۱) این امر را واضح‌تر نشان می‌دهد. به‌عنوان مثال در مناطق شهری در سال ۱۳۷۵، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷، سهم دهک نخست از کل مخارج در فاصله ۸/۵۱ و ۲/۳۴ درصد، سهم دهک دوم در فاصله ۳/۳۰ و ۳/۹۱ درصد، سهم دهک نهم در فاصله ۱۴/۹۰ و ۱۶/۱۰ درصد و سهم مخارج دهک دهم در فاصله ۲۸/۴۵ و ۳۰/۷۶ درصد نوسان داشته است.

همچنین، می‌توانیم نسبت سهم ۱۰ درصد پر هزینه‌ترین خانوارها به سهم ۱۰ درصد کم هزینه‌ترین خانوارها را در سال‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷ محاسبه کنیم که این نسبت برای سال ۱۳۷۵ برابر ۳/۳۴ درصد است در حالی که در سال ۸۴ به ۱۴/۲۴ درصد افزایش یافته و دوباره در سال ۱۳۸۷ به ۱۲/۱۲ درصد کاهش یافته است. نتایج حاصله دلالت بر آن دارد که طی دوره مورد بررسی هزینه‌های مصرفی دهک‌های بالا نسبت به دهک‌های پایین، از رشد بیشتری برخوردار بوده و این موضوع در کاهش نابرابری تأثیر منفی داشته است.

جدول ۱. سهم دهک‌ها براساس هزینه ناخالص سرانه در سال‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷

(درصد)

مناطق شهری										
سال	دهک اول	دهک دوم	دهک سوم	دهک چهارم	دهک پنجم	دهک ششم	دهک هفتم	دهک هشتم	دهک نهم	دهک دهم
۱۳۷۵	۸/۵۱	۳/۳۰	۴/۳۸	۵/۴۲	۶/۵۱	۷/۷۸	۹/۳۳	۱۱/۴۲	۱۴/۹۰	۲۸/۴۵
۱۳۸۴	۲/۱۹	۳/۶۸	۴/۷۱	۵/۷۲	۶/۸۶	۸/۱۷	۹/۷۷	۱۲/۰۷	۱۶/۱۰	۳۰/۷۶
۱۳۸۷	۲/۳۶	۳/۹۱	۵/۰۱	۶/۱۱	۷/۲۳	۸/۵۴	۱۰/۱۴	۱۲/۳۱	۱۶/۰۵	۲۸/۳۶
مناطق روستایی										
سال	دهک اول	دهک دوم	دهک سوم	دهک چهارم	دهک پنجم	دهک ششم	دهک هفتم	دهک هشتم	دهک نهم	دهک دهم
۱۳۷۵	۱/۴۵	۳/۱۲	۴/۴۲	۵/۶۶	۶/۹۷	۸/۳۶	۱۰/۱۵	۱۲/۵۷	۱۶/۴۶	۳۰/۸۴
۱۳۸۴	۱/۷۹	۳/۳۶	۴/۵۶	۵/۷۲	۶/۹۲	۸/۳۱	۹/۹۷	۱۲/۲۹	۱۶/۲۱	۳۰/۸۷
۱۳۸۷	۱/۷۸	۳/۳۹	۴/۶۵	۵/۸۴	۷/۰۴	۸/۳۶	۱۰/۰۵	۱۲/۳۵	۱۶/۱۶	۳۰/۳۸

مأخذ: نتایج تحقیق.

چنین وضعیتی را می‌توان برای مناطق روستایی مشاهده نمود.

۷-۱. تحلیل براساس ضریب جینی، شاخص تایل و آتکینسون

جدول (۲) روند ضریب جینی، شاخص تایل و آتکینسون را در سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷ در مناطق شهری و روستایی نشان می‌دهد.

جدول ۲. ضریب جینی، شاخص تایل و آتکینسون شهری و روستایی برحسب مخارج سرانه خانوار

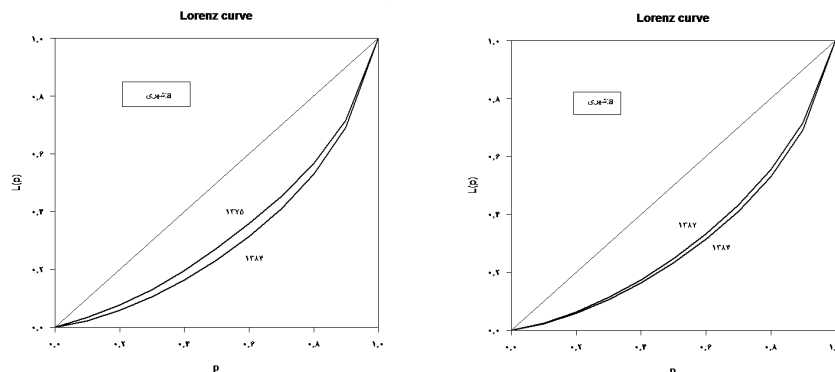
سال	۱۳۷۵	۱۳۸۴	۱۳۸۷
ضریب جینی شهری	۰/۳۳۹۳	۰/۳۹۴۶	۰/۳۶۹۱
ضریب جینی روستایی	۰/۴۱۳۵	۰/۴۰۴۵	۰/۳۹۹۲
شاخص تایل شهری	۰/۱۸۸۲	۰/۲۶۵۸	۰/۲۳۲۲
شاخص تایل روستایی	۰/۳۱۵۴	۰/۲۸۹۵	۰/۲۸۳۴
ضریب آتکینسون شهری	۰/۰۹۲۷	۰/۱۲۴۷	۰/۱۰۸۹
ضریب آتکینسون روستایی	۰/۱۴۰۱	۰/۱۳۲۳	۰/۱۲۹۱

مأخذ: نتایج تحقیق.

محاسبات نمایانگر آن است که در مناطق شهری، ضریب جینی در سال ۱۳۸۴ نسبت به سال ۱۳۷۵ افزایش یافته که نشان‌دهنده افزایش نابرابری در هزینه سرانه خانوار و کاهش رفاه اجتماعی و در نتیجه افزایش نابرابری در توزیع درآمد می‌باشد، اما متعاقباً تحت تأثیر سیاست‌های تعدیل اقتصادی، میزان نابرابری در سال ۱۳۸۷ نسبت به سال ۱۳۸۴ روند نزولی کندی را داشته است که دلالت بر عادلانه‌تر شدن توزیع درآمد دارد. در مناطق روستایی نیز ضریب جینی تقریباً روند نزولی را نشان می‌دهد. همچنین این امر با نتایج به‌دست آمده از شاخص‌های تایل و آتکینسون نیز هماهنگی دارد.

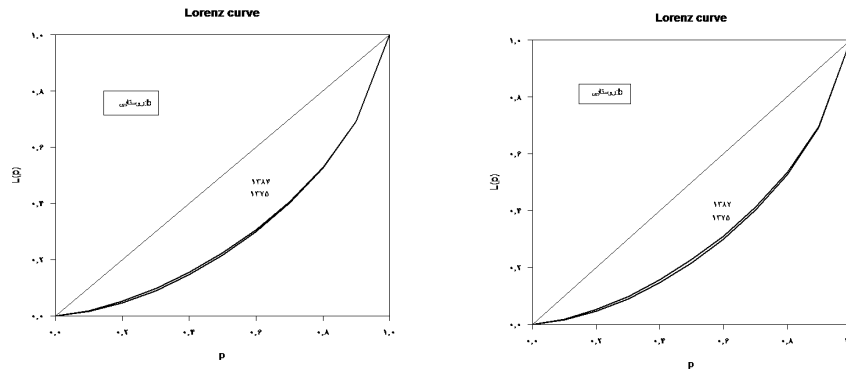
۷-۲. تحلیل براساس منحنی لورنتس و تعمیم منحنی لورنتس

نمودار (۱) نشان می‌دهد که در مناطق شهری توزیع هزینه سرانه خانوار، در سال ۱۳۷۵ نسبت به سال ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷ و همچنین در سال ۱۳۸۷ نسبت به سال ۱۳۸۴ تسلط لورنتس دارد.

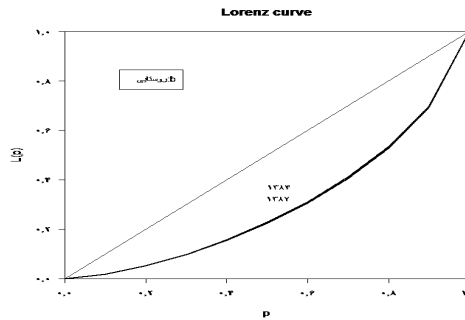
نمودار ۱. مقایسه منحنی‌های لورنتس مناطق شهری در سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷

قرار گرفتن منحنی لورنتس سال ۱۳۸۷ بالاتر از منحنی لورنتس سال ۱۳۸۴ نشان می‌دهد که توزیع هزینه سرانه خانوار و در پی آن توزیع درآمد در مناطق شهری تا حدودی بهبود یافته و عادلانه‌تر شده است. نمودار (۲) نشان می‌دهد که در مناطق روستایی تسلط لورنتس محسوسی در سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷ وجود ندارد و تقریباً در این مناطق توزیع درآمد عادلانه بوده است.

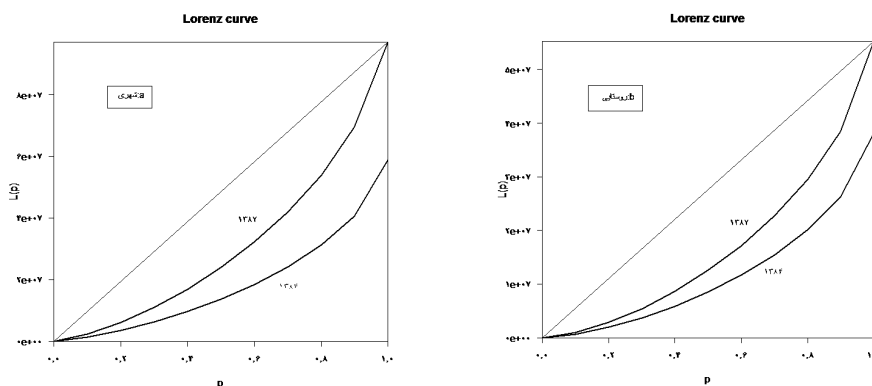

نمودار ۲. مقایسه منحنی‌های لورنتس مناطق روستایی در سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷

از آنجا که منحنی‌های لورنتس تحت تأثیر میانگین توزیع قرار نمی‌گیرند از این منحنی‌ها می‌توان تنها در رتبه‌بندی توزیع‌ها از نظر نابرابری و نه از نظر رفاه اجتماعی استفاده نمود. این نقیصه را می‌توان با استفاده از مفهوم منحنی‌های لورنتس تعمیم‌یافته شاراکس (۱۹۸۳) برطرف نمود.

منحنی‌های لورنتس تعمیم‌یافته مربوط به مناطق شهری و روستایی در سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷ در نمودار (۳) ترسیم شده است.

نمودار ۳. منحنی‌های لورنتس تعمیم‌یافته در مناطق شهری و روستایی

منحنی لورنتس تعمیم‌یافته سال ۱۳۸۴ هم در مناطق شهری و هم مناطق روستایی پایین‌تر از منحنی لورنتس تعمیم‌یافته در سال ۱۳۸۷ قرار می‌گیرد، بنابراین می‌توان گفت که رفاه اجتماعی افزایش یافته است. هر چند این افزایش بر اساس یک روش ترتیبی بود و به کمیتی عددی منتهی نشد و امکان تجزیه و تحلیل چندانی را در اختیار ما قرار نمی‌دهد. به‌علاوه، در این روش در بسیاری از مواقع منحنی‌ها متقاطع بوده و امکان قضاوت را فراهم نمی‌آورند.

۸. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در این پژوهش با استفاده از داده‌های هزینه خانوار مرکز ایران و با استفاده از شاخص‌هایی همچون ضریب جینی، منحنی لورنتس و منحنی لورنتس تعمیم‌یافته، شاخص تایل و آتکینسون، نابرابری در توزیع درآمد به تفکیک مناطق شهری و روستایی در سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷ بررسی شد. در یک نتیجه‌گیری کلی برای شاخص‌های توزیع درآمد در کشور نتیجه گرفته می‌شود که در دوره مورد بررسی شدت نسبی نابرابری درآمد در کشور کاهش یافته، اما میزان کاهش آن بسیار محدود بوده و در مجموع حاکی از ناکارآمدی سیاست‌های توزیعی اعمال‌شده است. از مقایسه ضریب جینی محاسبه‌شده برای مناطق شهری و روستایی می‌توان نتیجه گرفت که توزیع درآمد شهری نسبت به توزیع درآمد روستایی مناسب‌تر است و در واقع توزیع درآمد در مناطق روستایی پرنوسان‌تر و نامتعادل‌تر است که ضروری است تا سیاستگذاران به بهبود توزیع درآمد در روستا توجه جدی داشته باشند.

با توجه به اینکه تقریباً نتایج به‌دست‌آمده از مقدار ضریب جینی، شاخص تایل و ضریب آتکینسون بسیار به هم نزدیک می‌باشد، بنابراین سیاستگذاران می‌توانند از شاخص تایل و ضریب آتکینسون به‌عنوان جایگزین ضریب جینی استفاده نمایند.

منابع

اطلاعات مرکز آمار ایران.

- Atkinson, A. B. (1970), "On the Measurement of Inequality", *Journal of Economic Theory*, Vol. 2, PP. 244-263.
- Atkinson, A. B. (1983), *The Economics of Inequality*, 2nd Edition, Clarendon Press, Oxford.
- Atkinson, A. B. (1987), On the Measurement of Poverty, *Econometrica*, Vol. 55, No. 4, PP. 749-764.
- Gastwirth, J. L. (1971), "A General Definition of the Lorenz Curve", *Econometrica*, Vol. 39, PP. 1037-1039.
- Gini, C. (1912), *Variabilita' e Mutabilita*, *Studio Economicogiuridici*, Universita di Cagliari Anno III, Parte 2a, Reprinted in C, PP. 211-382.
- Kakwani, N. (1984), "Welfare Ranking of Income Distributions", *Advanced in Econometrica*, Vol. 3, PP. 191-214.
- Kleiber, C. & S. Kotz (2003), *Statistical Size Distributions in Economics and Actuarial Sciences*, Hoboken, NJ: Johnwiley.
- Lorenz, M. O. (1905), *Methods of Measuring the Concentration of Wealth*, J. Amer, Statist, Assoc, Vol. 9, PP. 209-219.
- Sen, A. K. (1974), "Informational Bases of Alternative Welfare Approaches, Aggregation and Income Distribution", *Journal of Public Economics*, Vol. 3, PP. 387-403.
- Shorrocks, A. F. (1983), Ranking Income Distributions, *Economica*, Vol. 50, PP. 3-17.
- Yitzhaki, S. & I. Olkin (1991), "Concentration Indices and Concentration Curve", Ink.Mosler and M.Scarsini (eds) *Stochastic Orders and Decisions under Risk*, Institute of Mathematical Statistics: Lecture-Notes Monograph Series, Vol. 19, PP. 380-392.
- Yitzhaki, S. (1998), *More Than a Dozen Alternative Ways of Spelling Gini in D. J. Slottje*, ed., *Research on Economic Inequality*, Vol. 8, PP. 13-30.
- Yitzhaki, S. (2003), "Gini Mean Difference: A Superior Measure of Variability for Non-Normal Distributions", *METRON- International Journal of Statistics LXI*, Vol. 2, PP. 285-316.
- Yitzhaki, S. & E. Schechtman (2005), "The Properties of the Extended Gini Measures of Variability and Inequality", *METRON, LXIII*, Vol. 3, PP. 401-433.
- Theil, H. (1967), *Economics and Information Theory*, North Holland, Amesterdam.